

REDACTIA

Ad. Deák Ferenc-utca nr. 20.

ABONAMENTUL:

Pentru Austro-Ungaria:
 pe un an 20 cor.
 pe 1/2 an 10
 pe 1/4 an 5
 pe 1 lună 2

Prin de Duminecă pe an
 4 coroane.

Pentru România și străinătate
 pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferenc-utca nr. 20.

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond; prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.
 de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502

Sorteori nerancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Cine sparge biserica ortodoxă română?!

„Și ori-care să fie rezultatul, votul rămâne bine dat, pentru-că după lege va fi dat“, așa a scris „Telegraful Român“ în numărul seu dela 10 Iunie, în ajunul alegerii de episcop la Arad.

Ear' „Drapelul“, organ care numai amic nu ne este, a scris:

„Astăzi se pronunță votul Sinodului electoral; considere-se cu acest fapt lupta de încheiată și restabilească-se liniștea, pacea și buna înțelegere în diocesă.

„In virtutea legii noastre fundamentale este cel ce a întrunit majoritatea voturilor alesul eparchiei. Ortogi care din petenți ar fi acela, grupeze-se toți în giurul lui dând la o parte toate patimele isvorite din lupta electorală din seamă afară agitată și escitată.

Di Iosif Gall, care earăși nu-l este amic vicarului V. Mangra, declarase pe onoarea sa, înainte de alegere, că întâmplându-se să fie ales Mangra, va solicita grabnica lui întărire.

Și ce s'a întâmplat după alegere? Ce s'o mai spunem! O știe toți câtă cetescă ziare. Impotriva nou alesului episcop s'a deslănțuit o luptă așa de pătimașă, cum nu s'a mai pomenit.

Cel căzut la alegere și protectorul seu, I. P. S. Sa Metropolitul, dimpreună cu Iosif Gall, dat-au toți mâna cu ceata francmasonilor, cu Ovreașii de pe la toate ziaarele, cu șovinistii de meserie; ba s'a recurs chiar la condeiul unui bătu de Dumnezeu, care a scris cu o spurcăciune nemai pomenită și căutat-a tovarășie în case de toleranță, numai ca să se nimicescă votul Sinodului, votul cel bine dat, după cum scria „Telegraful“, și să se arunce banuială și umbră asupra alesului eparchiei, cum scria „Drapelul“ și pentru întărirea căruia, pe cuvântul seu de onoare, declarase și Iosif Gall că va lupta din răspuneri...

Toate acestea însă treacă, meargă. Mai grav este faptul, că același mitropolit, care ca președinte al Sinodului episcopesc a confirmat alegerea părintelui vicar V. Mangra și așternuse actele la minister pentru ca alegerea să fie întărită, în realitate prin graiu viu și printr'o adresă rezervată a făcut tot ce nu e permis și mai ales ce este detestabil pentru-ca votul Sinodului să fie desconsiderat. E o adevărată conspirație în contra autonomiei noastre bisericești ceea-ce a comis I. P. S. Sa pentru ca guvernul să treacă peste votul Sinodului Eparchiei Aradului cum se trece peste un lucru de nimica...

Vom reveni de altfel pe larg asupra acestor uneltiri. Ele vor uimi și cutremura pe cei-ce cu adevărat au durere pentru drepturile bisericii naționale române.

Și totuși cine vine să — dascălească?

„Telegraful Român“, organul oficial al I. P. S. Sa Mitropolitul Meșianu.

Constată adică, și organul I. P. S. Sa că neîntărirea alegerii dela 12 Iunie:

„formează un precedent prea dăunos pentru biserica noastră“.

Dela 1874, când n'a fost întărită alegerea de mitropolit a lui Popazu, nici nu s'a mai întâmplat așa ceva în sinul bisericii autonome române.

Atunci a fost siluit Congresul, pentru ca să aleagă pe — Miron Romanul.

Mitropolitul Meșianu, guvernul și întreaga haită de șovinisti, vrea să siluiască acum Sinodul Aradan să aleagă pe — Augustin Hamsea.

Eată taina — neîntării lui Vasilie Mangra.

Că ce a urmat după alegerea lui Miron, o știm cu toții. Că ce ar urma după alegerea lui Hamsea, am simțit-o noi, cei din Diecesa Aradului.

Toțmai d'aceea, Hamsea nici nu va fi ales. În Sinodul Aradului tonul nu-l dă adică di Babeș, care ca azi l'a declarat moralicește mort pe Miron, ear' a doua zi i-a dat — votul!

Dar să trecem înainte.

Organul I. P. S. Sa ne impută că de ce am ales pe Vasilie Mangra. Dacă Sinodul nu făcea aceasta:

„nu provoca nici deslănțuirea de patimi în diecesă“...

Cu alte cuvinte: pentru-că Sinodul Aradan a ales nu pe cine a vrut I. P. S. Sa, ci pe cine i-a plăcut lui, singurul în drept de a alege, s'au deslănțuit patimi... Minunat!

Sinodul e vinovat deci că Mitropolitul, Hamsea, Gall, francmasonul Beleş și alții au colindat pela Budapesta să alarmeze lumea ungurească asupra primejdiei mari ce s'ar naște din întărirea lui Mangra... Sinodul e vinovat, că Ungurilor numai Hamsea le trebuie... Sinodul a pus la cale ca murdara foaie din Timișoara și suratele sale ungurești să scrie infamii împotriva alesului episcop și a celorlalți fruntași din majoritate!...

Minunate vederi constituționale și morale are I. P. S. Sa. Și are și curajul să le aștearnă pe hârtie.

Atentatul asupra conștiinței deputaților este de altfel în șirele unde „Telegraful“ ne face atent să alegem „persoană agreeată și binevăzută și la ceilalți factori decizatori“, cari „stau d'asupra alegătorilor“...

Nu mai atâta doar nu spune, că această persoană „agreeată“ este — Hamsea.

Dar dacă e vorba să alegem nu pe cine nouă ne place, pe cel dela care așteptăm îndreptare și întărire în biserică, ci cel agreeat de fișpanul din loc și de tovarășia Vásárhelyi, ori în cazul sel mai bun, pe cine agreează I. P. S. Sa, la ce am mai avea drept de alegere?

Ori avem ori n'avem drept să alegem! Dacă avem, ni se impune și datoria să luptăm pentru ca acest drept să fie respectat. În primul rînd să facem, prin vîitoarea alegere, ca guvernul să înțeleagă situația din diecesă așa cum e, ear nu cum i-o presintă, în interes egoist, I. P. S. Sa mitropolitul și fișpanul comitatului Aradului, care ne crede că suntem și noi, cei

din Sinod, o corporație la dispoziția d-sale.

Îi vom dedea însă și dlui Urban și mitropolitului că suntem conștienți și de drepturile și de datoriile noastre și mai ales de responsabilitatea ce ne încumbă.

Ear această responsabilitate cere, în primul rînd, să respingem cu toată tăria atacurile ce se îndreptează în contra dreptului autonom al bisericii și să nu crufăm pe cel ce vrea să spargă biserica strămoșilor nostri nici când acesta de altfel poartă mitră. Dimpotrivă, cu cât e mai sus pus și se coboară mai jos, cu atât prin manifestarea demnă a voinții noastre să dăm dovezi că n'avem slăbiciunea Congresului bisericesc dela 1874.

Frică nu cunoaștem! Nu se întimidează decât cei lași. Ne închinăm numai dreptății.

Russu Șirianu.

Pactol. După știrile din ziaarele maghiare, asupra pactului cu Austria nici până acum nu este nimic hotărît. Ambii prim-ministri se țin tari și nu vor să cedeze. S'a și s'vonit Sâmbătă că și Széll și Dr. Körber au demisionat, lăsând pe M. Sa să aleagă între dinșii. Positiv nu e însă de cât un lucru: pe anul nou transacția nu va fi încheiată.

O dreaptă judecată.

„Libertatea“ din Orăștie ocupându-se de starea Diecesei Aradului și de neîntărirea de episcop a părintelui vicar Mangra, scrie într'un articol de fond următoarele:

Guvernul de sigur n'are interesul de a ne vede restabiliți și a vedea că ne întărim. El e un doctor care nu ofere leacuri tămăduitoare, ci caută să te adoarmă prin o puteratică și periculoasă dosă de morfiu, ca să-ți poată cânta cât mai curând „în veci pomenirea“... Cu toată haina civilizației, în care se îmbracă, cărmuitorii nostri ne-ar gătu de dragi ce le suntem.

De-un timp încoace dragostea lor pentru noi se manifestă tot mai mult. Îi vedem iugerându-se direct în trebi e noastre familiare, hrănind focul certei pretutindeni, sumoțând pe unii contra altora, și plătindu-și chiar agitatori de profesie, pentru infama meserie de-a cultiva duhul neluțelgerii între noi.

Toată scârboasa lor machinațiune s'a dat pe față în cazul recent al alegerii de episcop din Arad. Timp de șapte luni de zile guvernul n'a făcut altceva, decât să țină poporul român într'o continuă surescitare, să agite o partidă împotriva celeilalte, pentru a mări astfel și mai mult vrajba și deosebiri de vederi. A pas la cale o haită întregă de presă, ca să facă șgomot desperat împotriva unui episcop bun ales. Și în tot timpul acesta guvernul în fond a săvîrșit una dintre cele mai revoltătoare călcări din Statutul organic al bisericii ortodoxe, căci contrar prescripțiilor acestei legi a ținut biserica atâta vreme fără conducător, ear acum, prin actul respingerii, deschido o nouă era de frământări și nemulțumiri.

În cazul de față guvernul n'a făcut numai uz de dreptul său de a recomanda sau propune spre respingere o alegere, ci

a suspendat cu totul legea însăși, numai pentru a-și impune voința și pe alesul său, contrar voinței majorității sinodului bisericesc.

Semnalăm pericolul cel mare al acestei voinței. El este mai întâi călcarea unui principiu esențial, pe care ori-ce guvern trebuie să-l respecte și care-l impune de a pluti deasupra partidelor și de a nu provoca el însuși război între fiții acestei țări. Și în același timp ne vedem scoși de sub tăpînirea unei legi, care de altfel e batjocorită de câte-ori o cer interesele rasei maghiare, legea pentru care Șaguna și contemporanii săi au luptat cu energie și pe care noi nu avem energia suficientă de a o apăra!

Da, suntem desarmați! Suntem răduși la rolul ființelor fără busolă sufletească; poate guvernul să taie lemne pe noi, căci strigăt de protestare nu va auzi din gurile noastre, ci dimpotrivă, se vor găsi destul nemernici ca să mulțumească pentru o tractare atât de delicată și de părintească.

Da, suntem desarmați! Și demoralizarea aceasta dublă, din afară și din lăuntru, va crește, dacă nu ne vom hotărî odată să ne alegem din mijlocul nostru căliva paznic destoinic, cari să aibă anume îndatorirea de-a controla de aproape toți pași acestui guvern, de a-i denunța în fața țării și a Tronului, dela locul singur competent, dela tribuna parlamentului.

Apponyi și naționalitățile.

Eată ce scrie contele Apponyi despre chestia naționalităților în noul ziar maghiar din Brașov:

„Pace! da: pace: Dar cui? Oamenilor de bună voință și numai acestora. Răul și propagatorii răului să nu țină cont de această pace; cuvântul sfânt nu le promise aceasta, din contră, accentuând expres pe cel bun, pe cel rău îl esclude direct.

Și cari sunt cei buni? Cari sunt cei de bună voință? Din punct de vedere național și patriotic, aceia, cari vreau binele națiunii și patriei acesteia. Fără cu aceștia ne obligă promisiunea păcii, ne obligă și înclinația inimii fără deosebire de rasă și limbă. Ear binele patriei și al națiunii îl vrea acela, care respectează nu numai cu cuvântul condițiunile de existență egite în relief în istoria milenară a acesteia, respectează și în stabilirea dorințelor sale, în alegerea amicilor și aliaților săi, cu un cuvânt în toată procederea și activitatea sa.

În cadrul condițiunilor de existență a statului nostru național și subordonate acestor considerațiuni cardinale, are loc și iubirea particulară de rasă și alipirea către particularitățile de limbă a fraților noștri cu limbă nemaghiară.

Putem sta de vorbă în spiritul unei bune voințe nepreocupate cu ori-ce tendință și dorință, care mănecănd din noțiunea libertății individuale, cantă a se valora între aceste marginii. Însă tot ce trece peste marginile acestei tendințe, tot ce se presentă, ca pretensiune a vr'unei „națiuni“, ca și cum în această țeară ar exista mai multe „națiuni“, tot ce consideră pretenșiunile speciale de rasă ca superioare considerațiunilor unității naționale maghiare, esclude ori-ce discuție, ori-ce posibilitate de împăcare.

Ear aceia, cari sunt propagatorii ori sclavii aceluși spirit, din cari isvorosc tendințe de natura aceasta, s'au exclus sin-

giri din împărăția păcii — fiind-că nu sunt de bună voie.

Au zis propagatorii sau sclavii. Cu aceasta însă n'am terminat clasificarea celor care sunt străini de bună voie. Mai este o categorie, pe care trebuie să o am în vedere, și adresez în coloanele acestui ziar un cuvânt direct (9) către concetățenii noștri. Iși fiind-că categoria aceasta o vedem mai răspândită printre dînșii.

Să știm foarte mult rassa aceasta; îi cunoaștem distinsese calități atât în privința culturală cât și în privința castității caracterului; am credința, că între dînșii sunt autoritate disparență aceia, cari nutresc sentimente contrare cerințelor unității statului și națiunii maghiare. Vorba e însă, că sunt și de aceștia și aceia cari sunt, tocmai în urma culturii lor superioare și a conexiunilor lor — între dușmanii interni ai patriei sunt poate cei mai răi și cei mai periculoși, în tot cazul însă cei mai rezoluți.

Și asta este, ceea-ce reproșez majorității celei mari, care se alipește în mod sincer de patria maghiară, sau cel puțin unei părți însemnate a acestei majorități și ceea-ce produce numeroase neînțelegeri penabile, credeți-mă, în detrimentul concetățenilor noștri, sași, adică, că majoritatea aceasta loială patriotică nu se lăpără pe față de propovăduitorii direcției anti-patriotice și nu-i desavuează în fața lumii, atât și categoric... Pasivitatea aceasta încă este o lipsă de bună voie, constă din bunăvoință și din voire, ear unde lipsește voirea, acolo și bunăvoința devine dubioasă*.

Apostolii îi instrăuțe pe concetățenii patriotici nemaghiari și mai ales pe Sași, că ei trebuie să fie solidari cu „reprezentanții unității naționale a statului“ și nu cu aceia, cari din întâmplare vorbesc aceeași limbă cu dînșii, dar sunt atât de îndepărtați de ei în ceea-ce privește sentimentele patriotice.

În fine indemnându-i încă odată să se apede de conaționali lor, cari sunt contra unității naționale, își exprimă dorința, că noul ziar brașovean va fi aceea punte, pe care vor trece toți aderenții statului național maghiar (9)

DIN ROMÂNIA.

Situația Băncii Naționale a României. Banca Națională pe ultima săptămână a fost următoarea: Rezerva de aur a băncii a atins cifra de 105,000,000 din care 25,000,000 aur și 29,000,000 trate aur. Portofoliul e în scădere față cu anul trecut cu 1,877,576 lei; svansurile pe efecte publice sunt în descreștere cu 8,412,563. Bănele în circulație sunt în spor cu 21,367,340 lei.

Raportul bugetului României. Vineri s-a distribuit în Camera raportul d-lui D. Protopopescu, asupra bugetului statului pe exercițiul 1903—1904.

Competința unanim recunoscută a d-lui D. Protopopescu în materie financiară dă raportului d-sale o importanță deosebită, căci fi-eaze e încredințat, citindu-l, că are înaintea sa o gândire fidelă a situației financiare a statului, așa cum este ea în realitate.

Din raportul d-lui Protopopescu, extragem următoarele pasagi:

Trecând la cercetarea cheltuielilor anului 1901—1902, credem că nu este locul să recedem justificarea în amănunt a economiilor introduse în bugetul acestui an.

Trecem, însă, să învederăm înțelepciunea și preocuparea patriotică cari au domnit la aplicarea bugetului, căci ele constituiesc un foarte util învățământ, pentru prezent și viitor.

Nu este suficient să se evalueze în mod exact veniturile; nu e de ajuns să verificăm alocațiunile în marginile mijloacelor reale; este necesar, pentru îndeplinirea unei bune opere financiare, ca în executarea bugetului să domnească cea mai riguroasă ordine și regularitate, și să se provină la timp efectele deunțătoare ale impregiurării ce ar putea influența mersul implinirilor.

Din acest punct de vedere, bugetul anului 1901—1902 se prezintă în condițiuni

cu totul deosebite de bugetele anterioare; el constituie o adevărată răsturnare a sistemului și a moravurilor ce domniseră până aci în administrația financelor.

Nu numai că s'a păzit în executarea cheltuielilor cea mai riguroasă ordine, dar pentru a preveni neajunsurile eventuale, ce s'ar fi putut produce în încasarea veniturilor, s'au restrins cheltuielile, în cursul anului, la o sumă cu mult inferioară cifrelor acordate de legea bugetară.

Este un fapt, care se petrece pentru prima oară în administrarea bugetelor noastre, și nu poate fi îndesat pus în evidență decât face parte din seria de fapte și măsuri, ce sunt indispensabile pentru restaurarea finanțelor statului.

Este știut, că guvernele, ca toți ceilalți percep veniturii și fac cheltuieli pe seama altora, sunt foarte ușor ispitite de păcatul risipei.

În cazul de față, însă, pe lângă economiile de 25,000,000 lei, votate în Martie 1901, guvernul în cursul exercițiului bugetar, a mai restrins cheltuielile cu peste 1,700,000 lei, așa încât, la 30 Septembrie trecut, situațiunea se resintă astfel:

Credite acordate lei 218,500,007.—
Plăți efectuate lei 216,025,348.25

Economii realizate lei 2,474,651.75

Așadar, năzuințele celor cari au preferat politica de economii, au fost încoronate de un deplin succes. În marginile cifrei de 216,000,000 lei, s'au satisfăcut toate serviciile publice, nu numai cele strict necesare, dar și lucrările cari, fără a fi indispensabile, sunt utile bunului mers al Statului.

Negreșit, nu au lipsit proorocirile de nenorociri, când s'au propus și s'au admis reducerile cheltuielilor bugetare. Pe toate tonurile s'a obșit: desorganizarea serviciilor, compromiterea celor mai vitale interese publice, — slăbirea puterii de apărare a țării și prin urmare periclitarea însăși a ființei statului. În un cuvânt, măsura economicilor era lafățișată ca un adevărat pericol național.

De atunci au trecut aproape doi ani, și cu aceste cheltuieli reduse, au fost îndeplinite trebuințele ordinare ale serviciilor Statului, tot pe atât, dacă nu mai bine, ca în trecut.

Optimismul primejdios, care se întemeia, în alcătuirea bugetelor, numai pe rezultatele anilor buni, pentru a justifica progresianța nesocotită a cheltuielilor, a făcut loc unei aprecieri mai bune cumpănite a gradului de dezvoltare economică în care trăim.

O nouă stare de moravuri începe a se cristaliza în privința modului de administrare veniturile și cheltuielile Statului.

De o parte, întocmirea bugetelor cu evaluări de venituri inferioare produsului anilor mijlocii, și cu alocațiuni de cheltuieli totdeauna sub cifra mijloacelor prezente de buget; ear de alta, menținerea plăților în limitele alocațiilor bugetare a căror cifră trebuie totdeauna socotită ca un maximum ce nu trebuie tins decât numai în cazuri cu totul excepționale.

Procedându-se în acest chip, s'au putut realiza economii de aproape 25,000,000 lei asupra cheltuielilor bugetului 1901—2, cari, adăugându-se la reducerile deja operate, cu prilejul întocmirii bugetului au sporit excedentul binesc al anului până la cifra de lei 21,214,810, bani 62.

Nu cu ușurință s'a obținut acest rezultat. Au apăsât și apasă greu sarcinile impuse contribuabililor. Reducerile de personal și de salarii au căsunat suferințe inevitabile. Nu este amputațiune care să nu provoace dureri.

Cu toate acestea, și contribuabilii și servitorii Statului au suportat cu bărbăție și impozibile oneroase și sacrificiile de tot felul ce interesul general a cerut. Estă o dovadă strălucită de puterea de viață a acestei țări.

Ajunși în stadiul în care ne aflăm nu ne rămâne decât să perseverăm fără șovăire, pe drumul în care ne găsim.

Cu riscul de a părea obositori nu ne putem opri de a repeta: Orice imprudență, ori ce optimism în întocmirea și executarea bugetului, poate da loc la cele mai grave neajunsuri. Timpul greșelilor a trecut.

Romanul principesei Luisa.

Estă amănuntele ce se dau despre romanul moștenitoare de tron a Saxoniei:

Se comunică din Dresda, că hotărârea principesei Luisa a fost produsă de motive morale cu mult mai adânci de cum s'ar părea la prima vedere; pentru-că din cercurile bine introduse în tainele curții s'a

strecurat știrea, că pricina plecării momentane a principesei a fost o boală gravă, a cărei urmări, cu privire la starea bine-cupventală în care se află principesa, sunt neprecalculabile. După-ce principesa s'a convins de felul boalei sale, s'a indignat peste măsură. Imediat s'a adresat către medic, care a supus-o unui tratament riguros, care va dura săptămâni poate și luni întregi.

Planul fugii însă atunci s'a copt în sufletul ei când pe Andre Giron l-au dispensat pe neașteptate dela Curte. Dispensarea aceasta s'a făcut fără știrea ei, ceea-ce a amărit-o foarte mult. Despre relația principesei cu Giron și cel mai intim știau numai foarte puțin. În Saxonia e lăpătată credința, că moștenitoarea a dus cu sine pe Giron numai pentru-ca să facă imposibilă întoarcerea sa la curtea Saxoniei.

Ziarul „Sachs. Arbeiterz.“ comunică amănunte interesante despre modul în care a fost tractată moștenitoarea la curtea Saxoniei.

Moștenitoarea n'a fost fericită, dar nici bine nu s'a simțit, pentru-că afară de Regele Albert toți o priveau așa ca pe un copil sburdarnic. Dama de curte, numite toate din porunca Regelui erau ne-suferite, le privea de trădătoarele ei cari prin intrigă și insinuații îi amăreau viața. Dacă cumpăra ceva din vre-o prăvălie, întâiu trebuia să ceară aprobarea eurtenei sale. În timpul din urmă slăbise atât de mult încât a putut ori-cine observa. Când moștenitorul de tron a avut cunoscută păruiaia cu fratele ei ea tocmai petrecea la Giron, despre aceasta a fost avisat Regele și lui Giron imediat i-sa dat drumul ear principesa a fost pedepsită numai cu un arest de odae.

La început Regele solicita divorțul părechii moștenitoare, însă Papa nu și-a dat învoirea; la aceasta dorința familiei regale era, că principesa să se retragă în vre'un claustru, însă deșca s'a opus cu toată energia și din Dresda a plecat la Salzburg. În Salzburg însă i-s'a pus alternativa de a alege între: claustru ori casa de nebuni.

Redactorul ziarului „Schemnitzer Allg. Zeitung“ a intervievat pe principesa Luisa și despre interviev a trimis ziarului său următoarea depeșă:

„Am avut ocașune să vorbesc cu principesa o oră întreagă. Principesa mi-a explicat detaliat cauza purtării sale care e de căutat în primul rind în diferența caracterelor lor; pe lângă acest a mai determinat hotărârea ei și dragostea nespusă către Giron. A mai povestit principesa cum a fugit spunând că de cu multă îngrijire și-a pregătit fuga. Referitor la viitor și-a exprimat speranța că poate tot îi va succeda divorțul, ear apoi să se mărite cu Giron. Principesa sporează că își va putea vedea din când în când copii. Principesa de două zile n'a mai primit știri din Dresde.

„De altfel principesa e bine dispusă și câte odată face observări veșele, cum însă e vorba de copii se posomorește și începe a lacrima. Sâmbătă a primit pe un Sas, cărui i-a spus următoarele:

— „Iubesc foarte mult pe Sași, cu deosebire pe aceia, cari au păstrat simplicitatea veche“ Principesa după aceea a spus că iubește foarte mult pe Giron și sporează că pe lângă toate greutatele îi va putea deveni soție. A mai spus că bărbatul ei a căzut de pe cal și atunci îi s'au scuturat creri din care causă a fost tot nervos și relațiunea între ei a devenit tot mai rea. Principesa s'a luptat mult cu sine până s'a decis să frângă jurământul de credință.

Giron a primit Sâmbătă într'un din odaile de etajial prim a hotelului Angiere pe un ziarist din Viena. Giron o spus următoarele:

— Așa mult scriu ziarele despre mine și despre principesa, că m'am decis să vorbesc și eu. Înainte de toate să scrii, că nu sunt om sărac; de moștenirea de o sută mii franci nică nu m-am atins și eu însămi am trimis principesei pentru călătorie două

sute marea. Nu e adevărat că am fost sub-tuletă; am fost bine crescut și în Ecolă des Mines am depus cu succes distins examenul. La 1 Ianuarie 1902 am ajuns la curtea din Dresda, unde am fost angajat de al doilea educator al prinților George și Fridrich Cristrin. În curând am fost numit definitiv în postal meu.

La întâiu Mai am mers cu principesa la Taschenberg unde a început relații intime între principesa și mine. Curtea, de aci înainte, mi-a pus piedeci în cale și dama de curte în 2 Noembrie m'a rugat să mă retrag. În 4 Noembrie am plecat și în 15 am ajuns la Bruxela, unde mi-am arangat afacerile. Noaptea în 19 Decembrie principesa a călătorit dela München la Salzburg; pe drum s'a întâlnit cu ducele Leopold Ferdinand și i-a împărtășit secretul nostru.

Principele i-a promis că o va ajuta și în ziua următoare am primit, la Bruxela, următoarea depeșă: *Totul e în ordine.* La început ne-am fost hotărât așa că în 10 să ne întâlnim la Zürich, am făcut însă neprecugetarea că mi-am trimis ziarul principesei și acest ziar a ajuns în mâinile moștenitorului de tron. Leopold Ferdinand și principesa Luiza în urmarea acestora au hotărât să-și grăbească fuga.

Am primit de nou următoarea depeșă: *Vineri în 12 la Zürich.* Am voit să plec îndată am întârziat însă trenul și așa am sosit acolo numai în 13. Principesa cu fratele ei m'a așteptat la gară și am mers împreună la Hotel Bellevue.

Pe cale ni-s'a ciocnit trăsura cu alta și viziul nostru și-a frânt brațul. Noaptea am petrecut-o în Zürich și ziua următoare la amiază am sosit la Geneva.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 29 Decembrie n. 1902.

La școala română superioară de fete din Arad s'a dat ieri după amiază la orele 5 o reprezentațiune teatrală împreună cu pretațiuni musicale și cor.

Estă programul ce s'a executat:

1. „O ea veste micușoară“ cor. —
2. „Prima lecție“, poezie de Vlahuță, declamată de Veturia Blaga. —
3. „Rondo militar“ de Diabelli execut. la pian de C. Poplar și C. Seclă. —
4. „Sus opinea“ cor. —
5. „Doină“, poezie de Georgina Papp. —
6. „Matș festiv“, de Murășan execut. la pian de C. Papp și C. Seclă. —
7. „Pe cea colimă verde“ și „Pașorul“ cor.

Noua guvernanti, comedie I. act de Muray localizată de dna Lucreția Răssu Șănuș. Personajele: Directoara, Iulia Șăra, R. ea, Livia Raduliviu, Maria, Livia Pantis, Crisțina, Cornelia Alexa, Georgina, Hortensia Rășiu, Elena, Hortensia Sturdza, Tulia. Mărișara Popovici, Nelli, Ersilia Cădăriu, Vetta (servitoare), Catalina Răssu. (Scena se petrece în sala unei pensii).

Pentru chipul cum s'au executat cântările, eside felicitări d-lui Trif Lugoșan, profesorul de muzică; elevule C. Seclă și V. Pop au făcut onoare zelozelor lor profesoare d-șoarei Elena Pipos, ear pentru localizarea și instruirea piesei, complimente dnei Lucreția Răssu Șănuș și d-șoarei Cornelia Mușiu. Eleva Georgina Pop a declamat cu atâta simț, că multora a stors lacrimi ear Veturia Blaga a fost nu se poate mai draguță. D-șasement au jucat bine toate în piesa care a stârnit mult haz.

La producțiunea aceasta a asistat un public distins îndeosebi doamne, așa că sala era presată.

Au dăruit, cu acest prilej, pentru biblioteca școlară: d-nele Lucreția Herby, Elena Goldis, Elena Pipos, Hortensia Șănuș, Georgina Rășiu și Vășianu câte 2 coroane; dna Serb 4 cor., dna Adriana Ispravnic 3 cor., dna Amalia Nicorescu 1 cor.; d-nii I. I. Pap 4 cor., Ceantea, Dr. Pap, Georg Popovici, Cichanda și Sever Bocu câte 2 cor.; Serb (Chitighaz) 3 coroană, V. Popovici 1 coroană.

Cavalerism — cu băta. „Arad și Vidéko“ de Duminecă aduce amănunte despre un scandal rușinos ce s'a petrecut Sâmbătă seara pe Corso, cel mai frecvent loc din Arad. Trei cavaleri au atacat și

stat pe un pictor, lovindu-l încât au rupt
bătă de capul artistului. Dacă din întâm-
plare n'ar fi Români acești cavaleri — cel
puțin se numără între Români, deși doi
dintre ei nu știu românește — nici n'am
na notă de cele petrecute. Și earăși, dacă
am fi resbunători, am da pe larg, numind
persoane și arătând detalii, pentru-că în
toată daraverea sunt amestecați adversari
de ai noștri pe teren bisericesc și politic,
oameni cari sunt fericiți când în fișica din
Timișoara Măglaș scrie înfamii despre noi.

Nu vom cădea însă în păcatul lor și
ne impunem cruțare, pentru-că e la mijloc
și o tineră și simpatică d-șoară... Intre-
băm numai unde o să ajungă societatea,
dacă afaceri ce ar trebui rezolvate cu dis-
creție, se rezolvă pe stradă, cu băta? Ba
ni-s'au infățiat erii doi martori și însuși
victima agresiunii, cari ne spun că pictorul
a fost atacat pe la spate și până ce unul
dintre cavalerii dădea cu băta, celalalt ținea
de mână pe artist.

Ce fel de sâlbaticie este aceasta?
Când în societatea cu adevărat cultă e
perhorescat și duelul, se găsește încă domni
cari afaceri discrete le strigă în gara mare
pe stradă și le rezolvă rupând băta în
capul adversarilor? ... Și nu se gândesc
acești cavaleri, că în felul acesta au stricat
chiar celeia pentru care au pornit la băta?
Mai ales că victima brutalității, un artist
apreciat, duce afacerea la judecatorie, va
presinta acolo scrisori și peste tot, va
desvîlui lucrul ce pun într'o tristă lumină
persoane în jurul cărora era mai prielnic să
nu se facă șgomot.

In contra duelului. Vineri s'a ținut în
Oradia, sub președinția directorului de bancă
Hoványi Géza, adunarea de constituire a
ligii contra duelului. După ce s'au primit
statutele, prințul Aifons de Bourbon a fost
proclamat protector al ligii ear biroul s'a
ales după cum urmează: președinte Rikó k
Zigmond, președintele al tabelii, vice-preșe-
dinți prim-procurorul Chavel Kálmán, pre-
ședintele de tribunal Nagy Ferencz și di-
rectorul finanțiar N. Papp ear secretar ad-
vocatul Váracy Zigmond. În comitei sunt
apoi 30 membri. S'a hotărât a se interveni
ca municipiul orșului și comitatul să
ceară Dietei a se înăpzi legea contra due-
lului.

Banconote de 1000 coroane. În 2 Ia-
nuarie 1903 vor intra în circulație nouă
banconote și anume de 1000 coroane. Noștre
banconote, au o lungime de 192 mm. și lă-
țime de 128 mm. Coloarea banconotei e alba
stră și înfrumusețată cu un cap de femeia
și împrejur strugari și trandafiri. Pe o
parte e vulturul austriac, pe cealaltă ex-
blema Ungariei. Pe partea austriacă e in-
dicată valoarea banconotei în toate 8 lim-
bile din Austria, între cari este și cea ro-
mânească, ear pe partea maghiară e numai
text maghiar. Odată cu puterea în circula-
ție a acestor banconote, banconotele de
1000 fl. vor fi scoase din circulație și anume
vor fi primite la banca austro-ungară și fi-
halele ei până în 30 Iunie 1904, ear de
atunci încolo până în 31 Decembrie 1904
vor fi primite numai la institutele centrale
ale băncii.

Ajutor pentru cei amenințați cu foa-
mete. Se scrie din Sighetul-Maramureșului:
In comitatele Maramureș, Ung, Bereg și
Ugocia s'a publicat vestea, că ministrul
agriculturii Dará yi a hotărât să împartă
cucuruz și alte produse pentru alinarea să-
răciei. Ministrul a însărcinat comisarul
guvernului Iosif Kazy, ca să cumpere deo-
camdată 5000 mm. de cucuruz și se împartă
această cantitate la oamenii lipsiți cu pro-
pușul cumpărării, fără să socotească cheltui-
elile de transport și de manipulație, pe
banii gata, ori dacă oamenii n'au de unde
plăti și pe credit. Împărțirea se va face
în timp de două săptămâni, adică până la
15 Ianuarie, când apoi se va cumpăra altă
cantitate. Ministrul de comerț a hotărât
să transporte cucuruzul pe checuliala sa.
Organele comisariatului au început cu împăr-
țirea în comunele, unde lăsa era mai
mare. Aceia, ear iau bucatela pe credit,
vor trebui să le plătească la sfârșitul lunii
Octombrie. — Dar' în comitatele Bistrița-
Năsăud și Solnoc Dobăca nu se vor da ase-
mena ajutoare, pentru-că se stie, că oa-
menii și acolo sunt în marea lipsă?

„Unirea“ scrie tristă despre faptul că
„Concordia“, mare întreprindere comercială
din Sibiu, înființată sub scutul „Albinei“
cu 200 000 cor., e silită să-și tochească scurta
viesă după ce a pierdut peste jumătate din
capitalul său. „Unirea“ zice:

„Ori încotro ne întoarcem privirile ta-
bloul ce vedem, e destrăbăierea. Nu ouzim
decât plângerii și tânguirii. Ne e destrăbă-
lata viața publică, națională, socială și fa-
miliară!

„In viața națională ne închinăm me-
moriei unui vrednic conducător, — cu gura!
In viața socială, la nime nu e mai puțin
simț și duh de spriginire unit față de alții
ca la noi! In viața familiară, vechiul spiri-
rit care făcea din familie un mic raiu, a
perit. Soții își fac greutăți unul altora. etc.

„Urmarea? Lipsa de caracter, lipsă de
omenie!

„Să înființăm o societate comercială
mare, cu capital destul, cu marfă bună și
eficientă, — și când la socotă, perdeni! De
ce? Pentru-că te fură oamenii tști căroră
le ai dat pâne și puțință de traif. De aceea
zice „Unirea“ — învâdează Concordia din
Sibiu, și de aceea se luptă cu moartea din
„Consum“ al (o însoțirea comercială aseme-
nă) din Blaj! Pentru că, a intrat veniul
moravurilor rele străine în noi și au perit
bazele moravurilor! Urmarea poate fi ruina
desvîșită! Și „Unirea“ cere să ne întoar-
cem, până nu' e prea târziu, la moravurile
bune creștinești, cari sunt căile cinstei și
omeniei.

Femeie de 130 ani Ziarul „E-k“ din
Cluj i-se scrie că în comuna Visag, nu de-
partă de B. Haediu a merit zilele aceste o
Românească de 130 de ani. În cei din urmă
50 de ani și vieții sale se ocupa cu vrăji
toria Rachia n'a beut în viața ei și carne
n'a prea mâncat, trăind numai cu mamălișă
și lapte. Tot astfel a fost la înmormen-
tarea ei.

Un congres de principese germane
s'a ținut mai zilele trecute la Cassel.

Adunarea aceasta a decis în unanimitate
de a adera la asociațiunea înființată
din inițiativa principeselor germane pentru
protecțiunea și ridicarea moralității.

Se vede că principesele germane s'au
convins și ele că stau slab cu morala și
că e ne nevoie să țină congres pentru ridi-
carea moravurilor. Ziarele germane nu spun
dacă la congres a fost invitată și princi-
pessa moștenitoare a Saxoniei.

Doctorul Garnault și Koch. Afirma-
țiunea doctorului Koch, că bacilul ftisiei
animale nu e periculos pentru organismul
omului, a fost contrariată de Dr. Garnault
din Paris, care, ca să dovedească netemei-
nicia teoriei lui Koch, s'a inoculat în 15
Iunie anul curent cu bacilul extras de la
animal tuberculos. După o lună, adică la
15 Iulie, Garnault și-a espus constatările
făcute, dar lumea nu l'a luat în serioș și
atunci s'a inoculat a doua oară așteptând
liniștit ca bacilul ftisic să opereze. În 12
Noembrie prin tăcutură a înăstrat din cor-
pul său partea inficiată și-a trimis o insti-
tutului Pasteur, ca s'o supună unei exami-
nări microscopice. Examinarea făcută a dat
următoarele rezultate:

Partea tăiată din corpul lui Garnault
a fost împărțită în două. O jumătate au
fost inoculate animale de experimentare,
cari toate au căpștat tuberculoză. E clar
prin urmare, că bacilul a rămas viu în
corpul lui Garnault, ba s'a dezvoltat. Exa-
minarea microscopică a dovedit de aseme-
nea, că în partea de corp inficiată se aflau
bacili tuberculoși vii. Raportul accentuează
însă, că de oare-ce Garnault n'a continuat
experimentarea, e imposibil a se ști, oare
bacilul s'ar fi dezvoltat mai departe, răs-
pândindu-se în trupul întreg ori s'ar fi ni-
micit. E sigur însă, că bacilul tuberculos
animalic a produs în corpul lui Garnault
insuși zice într'o scrisoare adresată lui
„Temps“, că e pe deplin documentat, că
bacilul tuberculos animalic e periculos și
periculos om. Dacă bacilul, zice el, s'ar fi
intredus în corpul unui om de o constituție
mai subredă sau în corpul unui om înclinat
spre tuberculoză, de sigur acesta s'ar fi
prăpădit. Chiar și la el s'ar fi răspândit
boala mai departe, dacă n'ar fi lăsat să i-se
scoată din corp la timpul său, partea in-
ficientă.

Indrăgostiți sinucigași. In Genua s
produs mare senzație sinuciderea prințului
Francisco Reggio, unul dintre frunșei aristocrației
italiene, și a amantel sale, ce au comis-o în
otelul Lombardia. In lista străi-
nilor părechea amoroasă era însemnată:
Prințul Reggio și soția. Tinăra păreche în
timp de 24 ore n'a eșit din apartamentele

ce le ocupase. Aceasta îl făcu pe otelier
bănuit și deschise ușa cu forța. Bărbații
și femeia au fost aflați în pat zăcând lângă
olaltă: erau pușcați prin inimă și în jurul
lor sânge. Pe masa s'a aflat un pachet de
scrisori legat cu o pantofă de mătasă. Pe
plicul de de-ăsupra era inscripția: *Amin-
țirea fericii noastre iubiri de doi ani, care
este atât de tristă.* Pe altă bucată de hâr-
tie era scris: — „Ne omorîm, fiindcă ne iu-
bim nemărginit, și fiindcă în această lume
nu patem fi laolaltă, sperăm că în cealaltă
lume ne vom uni“. Poliția a constatat că
sinucidul este într'adevăr prințul Reggio, om
căsătorit, tată al unui copil. Sinucida nu a
fost soția lui ci contesa Maria Capei, sora
unui adjutant al regelui Italiei și soția unui
căpitan dela regimentul al 15 de Bersaglieri.
Contesa a fost de o frumusețe extraordinară.
Când căpitanul sfă despre moartea soției
sale fu lovit de nebulie. Pe contesa o dep-
plâng trei mii copii. Eată rezultatele frum-
sete extraordinare și a creșterii fără frică
de Dumnezeu și rușine de oameni.

Cel mai frumos calendar, ce
ni-a sosit la redacție, este **Căldarul
Minervei** pe anul 1903 (din Bucu-
rești). Are un material bogat și gra-
vuri admirabil reușite. Se poate com-
anda și prin administrația ziarului
nostru; costă 1 coroană 25 fileri plus
20 fil. porto.

Afacerea Humbert. Guvernul spaniol
a acordat exradarea familiei Humbert Dau-
rignac. Toate formalitățile diplomatice și
juridice au fost îndeplinite. Comisarul de
siguranță, Hannon, plecat de Duminecă la
Madrid s'a întors cu escroci aduși sub o
puternică escortă de agenți secreți. Până
la frontiera (Pirine) familia Humbert Dau-
rignac va fi escortată în tren, de un puternic
detașament de gendarm spanioli. Escroci
fiind arestați au început să amenințe cu
desvîrlul senzațional. Roman Daurignac
mărturisește că a fugit din Paris, pentru-că
era să se des-hădă vestita casă de fer în
care credea că sunt o sută de milioane.
Dineul acuză de scamatorie pe bancherii
Cattani și Reitinger. Acuză apoi de șiretlic
pe Valé, actualul ministru de justiție, pe
Dupuy și Wald-k Rousseau, fost prim mi-
nistru, precum și pe directorii ziselor *Matin*
și *Petit Parisien* și pe alți ziaristi. Dau-
rignac zice că Evreii i-a ruinat. Un redactor
dela ziarul „Gaules“, intervievând pe am-
basadorul francez la Madrid, Patenotre, soșit
la Paris, acesta a zis, că naționalistii se
înțală dacă cred că au să facă din pro-
cesul familiei Humbert un proces ca acela
al Panzmaiei. Numai câșiva judecători sunt
compromiși. In închisoarea din Madrid, es-
croci manifestă un înverșunat ant-semitism.
Cu deosebire Tereza Humbert strigă că ea
și familia ei sunt victime ale Evreilor.

Doamna Delaza a fost arestată pe când
sosia la Buenos-Ayres. Cele 25 de cutere
ale ei au fost secucstrate, bănuindu-se că
în cutere se află bani, documente și scri-
sori ale familiei Humbert, prin care li pro-
miteau că vor sosi și ei încurând la Buenos
Ayres. Ziarele naționaliste din Franța afirmă,
ca doamna Humbert a întervenit odinioară
la ministrul de externe, pentru libertatea
lui Dreyfus, în calitate de creditoare cu
câteva sute de mii de franci a lui Ha-
damarad, comerciant de diamante, socrul
lui Dreifus. Tinăra Eva Humbert, deși
pusă la libertate, ea refuză să părăsească
închisoarea, nevoind să se despărță de
mama sa.

Înștiințare și apel

in cauza albumurilor Reuniunet noastre
agricole.

(Urmare și fine).

Această sumă, negreșit foarte mare
pentru o Reuniune ca a noastră, se va pu-
tea acoperi abia pe jumătatea din vânzarea
albumurilor de tipărit. Pentru acoperirea
considerabilului rest trebui va să întrevină
obătea românească, în serviciul și cinstea
cărora puse vor fi albumurile noastre.

Colecta s'a fost deschis, la expoziție,
prin amicul și vicepresidentul nostru Dr. D.
P. Barcianu cu suma de 100 cor. Au urmat
d-na Constanța Barciana, care a contribuit
30, d-șoara A. Oltean 20, ear' domni: adv.
Dr. E. Pătăcian 10 și G. Borzea, notar com.
2 cor. Următorii domni oaspeți, veniți din
România, contribuitoră și anume: S. Beloescu
10, D. Ureche 5, C. C. Georgescu 2. N.
Mondrea 18 cor. 92 banii (20 lei).

Zilele trecute am primit dela întemei-
ietorul și directorul băncii naționale a Ro-
mâniei, dl E. Carada, o scrisoare, în care
acest generos și ilustru patriot s'a declarat

gata a cumpăra din albumurile tipărite
exemplare în preț de 500 lei.

Rîndul e acum la cărtararii noștri, că-
roră le adresăm rugarea să binevoiască a
contribui, care s'at poate și-l trage inima
de dragul unei lucrări de mare interes cul-
tural și național cum este edarea albumu-
rilor de-amintite.

Între cei cu dare de mână și păturași
de importanța albumurilor se vor afl', așa
sperăm, și de cari vor ținea să contribuie
cu sume mai mari. Reuniunile noastre de
femei vor aduce și ele prinosul cavenit,
deasemenea celelalte reuniuni culturale în
frunte cu „Asociațiunea“, institutele econo-
mico-financiare, cărtararii orășnensesi și toți
și toate cari vor, împreună cu noi, să înalte
arta țărancilor române și să dea acului și
răsboiului românesc avântul meritat.

In fața muncii ce îndeplinim și a jert-
telor grele ce pe altarul neamului aducem,
cu dragă inimă, cu abnegație și zel fără
preget, întemeiată apare speranța că, în
acopul copiării, se vor trimite obiecte fru-
moase și originale din mai toate ținuturile
românești și că în același timp vor încurge,
pe seama confecționării albumurilor, număr-
roase daruri în bani, cum și obiecte foarte
vechi, pe seama colecției atinse mai sus.

Demetriu Comșa,

presidentul „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibitului“.

ULTIME ȘTIRI.

Măglaș ear' a fugit de jude-
cată. Pe azi individul Măglaș a fost
citat, în toată regula, a treia oară la
pertractare finală în două procese ce i-a
întentat d-nul R. Ciorogariu pentru ca-
lomie.

Măglaș, prietenul lui Hamsea, și-a
bătut însă joc și a treia oară de justi-
țiție: nu s'a infățiat nici acum
la pertractare!

Tribunalul, perzându'și, în cele din
urmă răbdarea, a decis ca pentru un
alt termin Măglaș să fie adus cu poliția
și gendarmeria fără să i-se mai înma-
nuze vre-o citație. In fine!

Lambsdorff la Belgrad. Belgrad,
26 Decembre. Conte Lambsdorff
la sosirea sa la Belgrad, a fost sa-
lutat de un adjutant al regelui Ale-
sandru și de o deputațiune de frun-
tași. Cancelarul rus a răspuns, mul-
țumindu-le, și apoi a trecut în revistă
compania de onoare. Mulțimea l'a
acamat. Toate prăvăliile au fost eri
închise. Orașul este pavosat.

Lambsdorff, însoțit de ministrul
afacerilor străine al Serbiei, locoten-
ent-colonel Antonici, și de consi-
lierul de stat Gvozdic, a plecat la
Niș, în mijlocul aclamațiunilor popu-
lațiunei. Aci, la gară, a fost salutată
de generalul Petrovici în numele Re-
gelului, de generalul Ianovici în nu-
mele armatei, de prefectul Stancovici,
de primarul Ildjanovici, în capul de-
putațiunei Sârbilor din Macedonia și
din Serbia. Milanovici a ținut un
scurt discurs la sfârșitul caruia a
strigat: „Trăiască Țarul, Regele Ale-
sandru și Lambsdorff!“ După schim-
barea salutărilor, Lambsdorff, cu ge-
neralul Petrovici s'a urcat într'o tra-
sură de gală și s'au dus la palat în
ovațiunile mulțimii. Regele Alexandru
l'a primit în audiență solemnă. Lambs-
dorff a fost apoi prezentat regelui Draga.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.
Editor Aurel Popovici-Barcianu.

Insertiuni și reclame.

Avis dlor hotelierii!

Propriu product.

800 bucăți mere maschanski și sicu-
lan, cea mai fină și bună calitate sunt de
vânzare, precum și vin nou 50 hecto cali-
tate superioară din podgoriile Șiriei.

Doritorii binevoiască a se adresa la
dl Ioan Vancu, Inv. Arad—Șaga 881 a—3

1226. szám.

1899. V. 2170/5

1902.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. bíróság 1899. V. 2170/1 számú végzése által Kurticsi önszegélyző egyesület végrehajtató javára Ursz Ignát és Kimpán Miklós ellen 360 kor. tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságra lefoglalt és 2086 kor. becsült gazdasági felszerelések, gabona és lovakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak a még fizetetlen összeg kielégítésére.

Mely árverésnek a helyszínén vagyis Kurticszon 646 sz. házban leendő eszközzésére 1902-ik december hó 30-ik napjának délelőtt 10¹/₂ órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg; hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtnak fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. czikk 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Aradon 1902-ik december hó 15 napján.

882 1--1

Török Dénes bírósági végrehajtó.

1206. szám.

1899. V. 2171/7

1902.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. bíróság 1899. V. 2171/1 számú végzése által Kurticsi önszegélyző egyesület végrehajtató javára Ursz Ignát (gajtán) Kimpán Miklós és Ursz Ignát ellen 250 kor. tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 816 koronára becsült következő ingóságok, nyilvános árverésen eladtnak a még fizetetlen összeg kielégítésére.

Mely árverésnek a helyszínén vagyis Kurticszon 436/a sz. házban leendő eszközzésére 1902. december hó 30. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is eladtnak fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. czikk 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Aradon, 1902. december hó 15. napján

883 1--1

Török Dénes, bírósági végrehajtó.

Cruce sau stea duplă electro-magnetică

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea Volta.

Nu e leac secret.

vindecă și inviorează sub garanție.

Aparatul acesta, vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulației sângelui, anemie, amețeli, șușurii de ureche, bătăie de inimă, sgârșiri de inimă, astma, auzul greu, sgârșiri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceala la mână și picioare, slăbirea peste tot, reuma, podagră ischias, udulul în pat, influenza, insomnia, epilepsia, circula-

ția neregulată a sângelui și contra multor altor boale, care la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. Insașirea acestui aparat este, că vindecă nu numai din timp în timp, ci introduce constant

în corpul omenesc binefacătorul curent, când pe deoparte vindecă cu succes boalele afiatoare, eară pe de altă parte e cel mai bun scut contra îmbolnăvirilor.

Deosebită atențiune e a se da împrejurării, că acest aparat vindecă boale vechi de 20 ani.

În cancelaria mea se află atestate incurse din toate părțile lumii, cari prăvesc cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate vedé aceste atestate. Pacientul, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca prin aparatul meu, primește banii înapoi.

Unde ori-ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu poate fi confundat cu aparatul „Volta“, care atât în Germania, cât și în Austro-Ungaria a fost officios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu electro magnetic prin deosebită putere vindecătoare, e în genere cunoscut, apreciat și răspândit.

Chiar și iestinatatea estraordinară a crucei mele electro-magnetice o recomandă cu înțepire.

624 -182

Prețul aparatului mare e Cor. 6.

folosibil la morburii învechite.

Prețul aparatului mic e Cor. 4.

folosibil numai la copii și la femei de constituție foarte slabă.

Locul central principal de vânzare și expedare pentru țeară și străinătate e:

Müller Albert, Budapesta, V., str. Vadász 42./K
colțul str. Kálmán.

CRĂCIUNUL!

Marea prăvălie a lui Porter Vilmos

ARAD,

Szabadság-tér!

In sala-î uriașă de 50 metri:

care în țara întreagă a produs senzație mare.

Articli de jucării și de lux

Obiecte de cadou și

De suvenirii de Arad.

Favor de portret la tîrg de 10 cor.

In secțiia deosebită:

Ghete,

Articli de modă pentru domni și dame,

De îmbrăcat

Și de gospodărie.